

שפטות ודברים לו כי הוא ח"יך וארך ימיך. כי הוא ח"יך - בעולם הזה. וארך ימיך - בעולם הבא. שיעולם הבא לגוף לתחית המתים, שאמר שיקום לא ימות. וכמו שהעולם הבא יהיה עוזם, אך העולם הזה הבא יהיה עומד.

ששי - שלא יהיה גראן ובלען על שלחנו של המלך, כמו עשו שאמר (בראשית כה) הלויטני, דרך הלויטה, אלא דרך טחינה. אף כן מי שמוציא דברים של תפלה או תורה מפיו, אף לא להוציאו אוטם בדרך טחינה - שלמים, ולא בהלויטה - חסרים. ולא עוד, אלא בגין ספנה שמא יקדים קנה לושט.

שביעי - מים אחרים. ופרשיה, מים ראשונים מצוה, ואחרונים חובה, ואמצאים רשות. מים ראשונים צריך להגביה האצבעות כדי שלא יჩרו משקים ויטמאו את הידים. ויש מהחכמים שאמרו, שאחרונים משומם מליח סודomit, שלא יסמא את העינים. אפילו כן הוציא את העינים. ואלה מוחבה. וסתורים הדרבים אוטם מוחבה. וסתורים הדרבים את אלו שאמרו עליהם חובה, ואין לך ארץ לסתור דברי הגאנונים, (מאלו שאמרו עליהם) אלא שנאמר עליהם, (דברים י) על פי התורה אשר יורוך.

ולא עוד, אלא שאמרו עליהם קדשות. וזה קדשות קדשים וקירא שלוש קדשות. זהו שפטות וקירא ואמצעים, בין גבינה לבשר, ומה שומם זה ותקדשים והייתם קדשים. ותקדשים קדשים - אלו מים והייתם קדשים - אלו מים אחרים. כי קדוש - זה שמן ערבי. אני ה' - זו ברכה. ואמצאים, בין גבינה לבשר, ומה שומם זה ותקדשים והייתם קדשים כי קדוש אני ה'. אשורי העם שאדונם ישים אותם אצלו. אף כן ותקדשים - בשעת תשמש. מים ראשונים שזרע אדם - מצוה. אחרים, של הנזקה

ח"יך וארך ימיך. כי הוא ח"יך בעולם הזה וארך ימיך בעולם הבא. דעתם דאתמי לגופא (דף רמז ע"א) לתחית המתים, דלבטיר דיוקם לא ימות. וכגון אע"מ דעתם דאתמי ?הא קיים, הכי עלא מא דין יהא קיים.

שתייה, שלא יהיה גראן ובלען על פטוריה דמלפה, כגון אע"מ דעתו דאמיר (בראשית כה) הלויטני, דרך הלויטה, אלא בארח טחינה. אוף בכיו, מן דעתם דאפיק מלין דעתוין או דאוריתא מפומו, בעי לאפקא לון בהטחנה שלמים, ולא בהלויטה חסרים. ולא עוד, אלא בגין ספנה דשפא יקדים קנה לושט.

שביעאה, מים אחרים. ואחרונים חובה. ואמצאים רשות. מים ראשונים צריך לסלק אצבען, בגין דלא יהדרין משקין ויטמאו את הידים. ואית מרבען דאמרי, דאחרונים משומם מליח סודomit, שלא יסמא את העינים. אפילו בכיו אפקין לון מהובא. וסתורי מלין, אלין דעתוין עליהו חובה, ולאו ארוח ארעה לסתור גאנונים מלין, (ס"א מלין אמר עלייהו) אלא דעתךרי עליהו, (דברים י) על פי התורה אשר יורוך.

ולא עוד, אלא דעתוין עליהו ג' קדשות, הדא הוא דכתיב, (ויקרא כ) ותקדשים והייתם קדשים. ותקדשים אלו מים ראשונים. וכי קדוש, זה שמן ערבי. אני יי', זו ברכה. ואמצאים, בין גבינה לבשר. בגין דא, ותקדשים והייתם קדשים וכי קדוש אני יי'. ובאי עמא, דעתוין עליהו ישוי לון לגביה.

אוף בכיו ותקדשים, בשעת תשמש. מים ראשונים דבורי בר נש, מצוה. אחרים. ואחרונים דנווקבא, חובה. ואמצאים קא רמיין, ובגבינה פקפייאני. הדא הוא דכתיב, (איוב י) הלא בقلب מתיכני ובגבינה פקפייאני. והאי איהו אף כן ותקדשים - בשעת תשמש. מים ראשונים שזרע אדם - מצוה. ואחרונים, של הנזקה

- חובה. ואמצעים - הרי רומז, וכגבייה מפפיאני. זהו שבחות (איוב י) הלא בقلب תפיכני וכגבייה פקפיאני. וזהו שבא רמז בין גבינה לבשר, שנאמר בו (איוב) עוז וברשות תלבישני. שמיינן - לשלשה אריך כוס. מדוע? בינה היא השלישית מעשר ספירות, מפעלה למטה. ומשום זה פחותה שלשה לא ציריך כוס (ד'א). לשלשה ציריך כוס. ובא ברמז - קדשה לך ישישת. ולא עוד, אלא שחתונה לא ישישת. ולא עוד, אלא שחתונה לא יונדת פחות משלה - כהנים, לויים, ישראלים. תורה, נביאים, וכתובים. בחדר השלישי, ביום השלישי. וזו בינה, יה"ו. ובגילה נאמר, שלש ממשמרות הו"י היללה. מכלות, אותן ה' רבייעית, עליה נאמר, ארבע ממשמרות היו היללה. ואות ש' של שלשה ענפים בגנד שלוש ממשמרות. ואות **שׁ** של ארבע פנים בגנד ארבע ממשמרות.

תשיעי - כוס של ברכה, רבייעית הילג. וrushor שלו לעמתאותה, רבייעית הילג. שם יהונ"ה. עשרי - בעשרה אומר נברך לאלהינה. ושכינה פרחתונה היא רבייעית ועשירות. רבייעית לשם יהוה. עשרית לעשר ספירות, שהן יוד"ה א' ואו"ה ה'א. ובמה ציריך אדם לשמר עצמו שלא לזרק דברם אלו במוקם שלא ציריך במו מי שזורק להם. כל שכן מי שזורק להם של התורה החוצה משלהנו, טהria השכינה, שנאמר בה (חזקאל מא) זה השלחן אשר לפניו כי. (ע"ב מהומנא).

רעה מהומנא).

זהר

ובחבור הקרמון, שלשה הם שגורמים רעה לעצם - שניים בועלם תהה, ואחד בעולם אחר. ואלו הם: מי שמקלע עצמו, שלמינו, ממנה אחד מפקד לפני האדם, ובשעה שמקלע עצמו אותו האדם, ממנה זה, ושבעים אחרים שפמנים פחהיו, נוטלים אותו דברו ואורמים אמן, ומעליהם אומת להמעלה וננים אותה, והוא רודף אחריו עד

דקא רמייז, בין גבינה לבשר, דאטמר ביה (שם) עוז ובשר תלבישני.

תמןאה, לשלה אריך כוס. אמא. בינה איה תלימתה מעשר ספיראן, מעילא לתהא. ובгин דא פחותה משלה לא ציריך כוס. לשלה ציריך כוס, קא רמייז קדשה לך ישישו. ולא עוד, אלא דאוריתא לא נתהא פחות מג', כהנים, לויים, ישראלים. תורה, נביאים, וכתובים. בירח תלייתא, ביום תלייתא. ודא בינה, יה"ו. ובגינה אחמר, שלש ממשמרות הו"י היללה. מלכות ה' רבייעית, עליה אחמר ארבעה ממשמרות הויללה. וש' דארבע דתלת ענפין לקביל תלת ממשמרות. ו**שׁ** ארבע ענפין, לקביל ארבעה ממשמרות.

תשיעאה, כוס של ברכה, רבייעית לוג, ושיעורא דיליה, לקביל ה', רבייעאה דשם יהונ"ה. שעירה, בעשרה אומר נברך לאלהינו. ושכינטא תפאה, אליה רבייעית, ועשירות. רבייעית לשם יהוה. שעירית לעשר ספירן. דאיןון יוד"ה ה' א נאו ה' א. ובמה ציריך בר נש לנטרא גרמיה, דלא לזרוק מלין אלין באחר דלא אצטראיך. כמו מאן דזיריך נהמא. כל שכו מאן דזיריך נהמא דאוריתא, לבר מפתחוריה, דאהיה שכינטא. דאטמר בה, (חזקאל מא) זה השלחן אשר לפניו כי. (ע"ב רעדיה מהומנא).

וה:

ובחבורא קדמאה, תלת איןון דגרמיין ביש לגרמייה. תרין בהאי עלמא, וחד בעלמא אחרא, ואלין איןון: מאן דלייט גרמיה, דתגינן חד ממן אטפקד קמיה דבר נש, ובשעתה דלייט גרמיה ההוא בר נש, hei ממן, ושבען אחרני דמןן תחותיה, נטליין להיא